

OBSERVATIONES.

AD VITAM.

SANCTI NEONIS.

Quinque Dagubitæ, & triclinium quid? Compatris vocabulum, & ejus significatio.

Mutui contrahendi solennitates. Civis Fecicus quid? Cumbum, Cumbe, Cymba.

I. Inter ades, quis Neon edificandas curavit, speciali observatione digna videtur, quam noster vocatam ait quinque Dagubita, cuius partem, triclinium videlicet accuratè fatis dicit. Dagubita idem ferè, ut arbitror, significat Accubita Scriptoribus corrupta latinitatis, & exsistitor ipud Autores corrupta Graecitatis. Agnus flavius in Gregorio III., item Accubita, quæ sunt ad B. Petrum in ruinis posita à fundamento noviter restauravit, atque depinxit. Vidi Duchangium in utroque Glossario. Distinguunt autem Agnellus adem quinque Dagubitas à triclini tanquam totum à parte, & adem quasi distinxerat exsistente propter quinque Accubitas à triclinio, singulare videlicet loco, ubi convivis Episcopos cum principiis Clericorum, & Laicorum certis solennitatibus accumbebant. De hujusmodi locis petit laudatus Duchangius, ut suam vides Constantinopolin Christianam lib. 2. cap. 6., ubi de Tribunali XIX. Accubitum, quo arcadem illustrare soñant hunc Agnelli locum. Tribus etiam XIX. inservit cum Silentario, seu Secretario idem esse sentiunt etiam Erudit. Ibi conveniebant episcopos, qui videlicet silentio obligati aliquid agebant, quare apud Theophanum Expositorem interpretantur Synodus, sive consultationem celebravit. Ea de re videbis laudatum Duchangium in utroque Glossario. Quod spectat ad Accubita convivis Ecclesiasticorum destinata, in Basiliica Leoniana Roma Sammi Pontifices hujusmodi locum habebant prope Lateranas ades, ubi in festo Paschatis, ac solennioribus aliis certis ceremoniis convivio excipiebant Clerum, & cùm aderant, Reges, & Principes Romæ degentes, quem & in hunc diem misero opere eleganter ornatum vidi. In ordine Romano Benedicti S. Petri Canonici, quem Tomo secundo Musci Italici editid Mabilinius noster, scripto, ut ipsi co-jicit, ante Cœlestini Secundi Pontificatum, ritus describitur, quo Pontifex convivio excipiebat Cardinales in die Paschatis, qui cùm Cubitus, sive Accubitus, & Cubitorum, sive Cubitorum distinguat, & convivii panem exponat, hic loci describi meretur. Judices autem ducunt eum (Papam) illa die in Basiliacam magnam Leonianam in cameram, ubi sunt præparata XI. scanniæ, & unum sub sellium circa mensam Domini Pontificis, & lectus ejus bene præparatus, in figura XII. Apostolorum circa mensam Christi, quando comedebunt Paæha. Ibi jacent in Cubitis quinque Cardinales, & quinque Diaconi, & Prunicerius ad prandium, dato prius Presbyterio in camera cum manibus, sicut in die Natalis Domini. Surgit inde, & venit ad locum, qui dicitur Cubitorum, ubi Agnus affluit benedicitur, quem benedicit, & reddit ad præparatum lectum mensæ. Tunc Dominus Pontifex tollit panem de Agno, & prius porrigit priori Basiliario dicens; quod facis, fac cùm: sicut ille recepit ad damnationem, tu accipe ad remissionem. Et mittit in os ejus, qui accipit,

A & comedit. Reliquum Agni dat XI. discubentibus, & aliis, quibus placet, & sic omnes comedunt. Ad diuidum vero convivium ex precepto Archidiaconi surgit quidam Diaconus, & legit lectionem. Cantores autem ex precepto Domini Pontificis cantant Sequentiam, quæ sit conveniens Paæha modulatis organis, eaque finitæ sunt, & oculantur pedes Pontificis, qui dat eis copiam plenam potionem, & accipiunt a Saccellario unum byzantium. Ita ordo Iudiciorum num. 48., & fere eadem habentur in ordine Romano Centi Camerarii num. 35., ubi correctius pro rô Cubitorum, legitur Cubitorum.

B Versus adfriftos triclinio satis elegantes vides, quique Autorem suum commendent. Sphalmata plura emendavi, quæ Exscriptoribus imputari debent; nonnulla tamen, in quibus commode dividire non potui quid mendi cubaret, reliqui orrigenda Lettori.

III. Advotato Neonis obitu, indicat Translationem Corporis ejus suo tempore factam, & ex hoc etiam capite commendat quæcumque de eo tradiderit. Subsequitur narrans rationem, ob quam imago illa Salvatoris, ad Barchium Forte dicetur. De ea forte imagine intelligenda sunt, quæ leguntur initio Synodi celebrata per Gerbertum Archiepiscopum anno secundo Imperii Othonis III. Iudicione undecima sub imagine Salvatoris infra valvas majoris Ecclesiæ Ravennatensis; quam Synodus ex manu scripto Codice Vaticane Bibliothecæ edidit Ughellus in Episcopis Ravennatibus Tom. 2. pag. 351. In ea narratione Agnelli vides primò, quo vinculo, fædereque conjungerentur pater, & susceptor baptizati. Hinc Compatri monen summa necessitudinis signum habitum est, non modo inter suscepitorem, & susceptum, sed etiam suscepitorem, & suscepti parentes, ex quo cognationis spiritualium canonum vinculum ortum est, de quo Canones, ac postrem Concil. Trid. Ses. 24. de reform. cap. 2. Id vocabuli usurpatum aliquando videtur ad significandam amicitiam excellentiæ. Sic monachus Duchangius inter Epistolas Stephani III. extare unam cum hac inscriptione; Pipino Regi, & nostro spirituali compatri. At fortassis ea compellatione intendebat Pontifex Pipinum ad Ecclesiæ tutelam excitare, patrem secundum vocitans respectu ejusdem Ecclesiæ. Amicitia foedus, & compaternitatis necessitudinem habens apud Petrum Damianum lib. 2. epist. 17.

E IV. Habes contrahendi mutui solennitates, & personas. Fidejussor adhibetur, qui etiam Medicor dicitur, & Testes; tempus vero statutum, quo mutuatarius mutuum reddere promittit Constitutionem vocatur. De his omnibus suis eruditæ locis laudatus Duchangius in Glossario Latinitatis, quæ exscribere renuo, ne aliena expilare videar. Difficilis est divinare, qui Civis Fecici nomine veniat, ubi eum, qui mutuum dederat, in hunc modum Salvatoris officiæ loquenter Agnillus inducit; si terrenus homo mihi fidejussor fuisset, cogiessim eum per Judicem, aut Civem. Fecicum, aut sic, aut sic receperissem pretium meum. Ex contextu apparet, civem significari, qui vel ex officio, vel ob opinionem apud cives partam in hujusmodi negotiis Debitorum, vel Fidejussorem ad reddendum adigere poterat. Ceterum hæret aqua. Cumbum alibi navis genus memorat Mutuatarius, qui Constantinopolis Ravennam reversus est; Cumbam alii quasi Cymbam. Vide laudatum sapientius Duchangium, Aliaclara sunt, nec majori examine indigent.